

for tjenestemandgruppen ved en eventuel senere tilslutning.

Ved fremsættelsen i folketinget af forslaget til loven om Arbejdsmarkedets Tillægspension udtalte arbejdsministeren, at regeringen med Tillægspensionsudvalget af 1963 var enig i, at tjenestemændene ikke på forhånd kunne anses for udelukket fra deltagelse i tillægspensionsordningen, og at spørgsmålet herom måtte finde sin afgørelse i forbindelse med overvejelserne i det udvalg, som finansministeren havde nedsat med den opgave at overveje og nærmere belyse de problemer, som gennemførelsen af en almindelig folkepension vil rejse for statstjenestemændenes vedkommende. Arbejdsministeren gav i denne forbindelse udtryk for, at der, såfremt det ved disse overvejelser ikke lykkedes at finde frem til en tilfredsstillende løsning af tjenestemændenes særlige problemer, skulle være adgang for tjenestemændene til tilslutning til tillægspensionsordningen på de betingelser, der gælder for andre lønmodtagere, der fra lovens ikrafttræden omfattes af ordningen.

Af bemærkningerne til den omhandlede undtagelsesbestemmelse i forslaget til loven om Arbejdsmarkedets Tillægspension fremgår, at bestemmelsen foruden de egentlige statstjenestemænd også omfatter andre grupper, såsom folkekirkens tjenestemænd, folkeskolens lærere og kommunale tjenestemænd. Endvidere omfatter bestemmelsen f. eks. faste arbejdere og håndværkere ved statsbanerne, der i henhold til § 118 i lov nr. 5 af 7. juni 1958 om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger er undergivet de for statens tjenestemænd gældende pensionsbestemmelser, samt de af lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd omfattede civile funktionærer, håndværkere og arbejdere samt de i lovens § 56, stk. 6, omhandlede militære tjenestemænd, der alle ligeledes har en pensionsordning, der stort set svarer til statstjenestemændenes. Endelig omfatter bestemmelsen de i statsunderstøttede virksomheder ansatte personer med pensionsret som tjenestemænd samt de i koncessionerede virksomheder ansatte, hvis pension ydes efter tilsvarende regler som for statens tjenestemænd. Bestemmelsen gælder også for elever, medhjælpere eller aspiranter til stillinger, hvor de ved afgang fra tjenesten har adgang til pension som ovenfor anført.

Den 18. juni 1963 nedsatte finansministeren et udvalg bestående af repræsentanter for statstjenestemændenes centralorganisationer, Danmarks lærerforening, finansministeriet og socialministeriet med den opgave at overveje og nærmere belyse de problemer, som gennemførelsen af en almindelig folkepension ville rejse for statstjenestemændenes

vedkommende, samt at opstille alternative tekniske muligheder for løsningen af disse problemer. Endvidere har det været forudsat, at også tjenestemændenes forhold til Arbejdsmarkedets Tillægspension blev gjort til genstand for overvejelser i udvalget.

Det af socialministeren den 21. januar 1964 nedsatte udvalg vedrørende en almindelig tillægspensionsordning skal derimod efter udvalgets kommissorium ikke behandle det sæt af problemer, der knytter sig til tjenestemændenes og dermed lige-stillede adgang til almindelig tillægspension.

Det af finansministeren nedsatte udvalg har den 23. december 1964 til finansministeren afgivet en udtalelse vedrørende spørgsmålet om tjenestemændenes optagelse i Arbejdsmarkedets Tillægspension. Det er i øvrigt pålagt udvalget at afgive sin endelige betænkning inden den 1. april 1965.

Det fremgår af udvalgets nævnte udtalelse, at udvalget har anset spørgsmålet om tjenestemænds adgang til almindelig folkepension og Arbejdsmarkedets Tillægspension for at være af en så omfattende og kompliceret karakter og for at have en sådan sammenhæng dels med problemer af lønmæssig karakter, dels med spørgsmål om ændringer i det reelle indhold af statstjenestemandens pensionsregler, at det ikke vil være muligt uden en videregående behandling af sagen, efter at udvalget har afgivet sin betænkning, at tage stilling til tjenestemændenes fremtidige efterlønmæssige status på længere sigt.

Der er videre peget på, at det beløb, som tjenestemandspension, folkepensionens mindstebeløb samt tillægspension samlet udgør for den enkelte tjenestemandspensionist i tiden indtil 1970, da der forudsættes at være tilvejebragt en definitiv afklaring på tjenestemændenes pensionsproblemer, ikke vil blive urimeligt stort set i forhold til den tilsvarende tjenestemandsløn. Yderligere har tjenestemændene fundet det rigtigst, at den forbedring, der er givet lønmodtagerne i almindelighed ved etablering af ATP-ordningen, gennemføres for tjenestemændene på tilsvarende vis og ikke gennem kompensation på anden vis — der i øvrigt på grund af fordelingsprincippet i ATP vanskeligt kunne tilrettelægges således, at den blev rimelig for ældre tjenestemænd.

Herefter har organisationsrepræsentanterne i udvalget stillet forslag om, at tjenestemændene med virkning fra 1. april 1964 henføres under Arbejdsmarkedets Tillægspension og således, at tjenestemændene mod indbetaling af dels normalt arbejdsgiverbidrag fra staten, dels normalt eget bidrag får adgang til at oppebære pension fra ATP på linje med andre lønmodtagere.

Det er i den nævnte udtalelse endvidere peget på,